

Slowbalization is een moeilijk Engels woord maar betekent zoveel als ‘time out bij de globalisatie!’. Voor vele mensen is globalisatie te veel, te snel en te hard gegaan. De wereld werd op korte tijd een dorp. Vijftig jaar geleden trokken jongeren in de zomer naar de Ardennen, tegenwoordig is dat Thailand of Vietnam. Vijftig jaar geleden maakten we in België eigen merken van caravans en fietsen en was Callebaut en Sabena nog Belgisch en de Stella Artois nog een Leuvense brouwerij. Hoeveel is er veranderd! Nu is specialisatie troef en importeren we wat we vroeger zelf maakte, terwijl Belgische merken deel werden van een grotere multinational en veroverden zo de wereld. Aanvankelijk vonden we de globalisatie allemaal prima. De wereld lag open en we verkenden naar hartelust alle uithoeken ervan.

Maar stilaan begon de keerzijde zich ook te laten voelen. De concurrentie met Azië, het werkritme en de immer aanwezigheid van digitale apparaten. Het moet vaak beter, of sneller, of goedkoper om concurrentieel te blijven. Bij de jongere generatie groeit langzaam een besef dat ze het anders willen. Terug trager graag! Terug lokaler graag! En de wereld terug kleiner graag! Van lokale kerstmarkten tot het een terugkeer van het Nederlandse lied, het zit allemaal in de lift! Globalisatie brengt veel goeds, zoals toegang tot goedkope producten voor lage inkomens en goedkopere inputs voor bedrijven. Maar globalisatie creëert winnaars én verliezers. De ongelijkheid neemt toe, tussen de mensen en tussen bedrijven. Mogelijke oplossingen zijn een aangepast herverdelingsbeleid of een time out van de globalisatie. Een herverdelingsbeleid ontbreekt vaak omdat nationale overheden buitenlandse bedrijven liever zien komen dan gaan, dus de roep om een time out neemt toe.

Big data confirmeert het fenomeen. Visualisatie van handelsstromen tonen duidelijk verschillen in de tijd aan. Gedurende de eerste golf van globalisatie, tussen 1995-2005, groeide vooral de handel over de continenten heen als nooit tevoren, vooral tussen China en de VS. Maar het laatste decennium is de handel lokaler geworden en vooral binnen de eigen regio's gegroeid. Het lijkt erop dat zowel de US, de EU als China zich meer terugplooiën op zichzelf. De handelsoorlogen die momenteel woeden of hangende zijn, zullen dit alleen maar in de hand werken. Alles wijst er dus op dat er inderdaad een soort Slowbalization aan de gang is! Allemaal goed en wel maar kan iemand er dan op wijzen dat we ook tering naar de nering moeten zetten. Zonder globalisatie zal het leven misschien trager worden en eenvoudiger, maar ook duurder en met minder materiële welvaart. Zijn we er klaar voor?